

РЕШЕНИЕ

№ 6932

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6605** по описа за **2020** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], чрез адв. А. Г., срещу решение № 115375/09.06.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 11-и състав, по НАХД № 1878/2020 г. по описа на съда.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Искане се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление. В с.з. се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът – ТД на НАП – С., в с.з. се представлява от юриск. А., която счита жалбата за неоснователна и претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С процесното решение е потвърдено наказателно постановление № 4872459-F509701 от 03.01.2020 г., издадено от зам. директор на ТД на НАП- [населено място], с

което на касатора, за 128 бр. нарушения на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, във вр. с чл. 59б, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. са наложени 128 бр. имуществени санкции в размер на 500 /петстотин/ лева.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от наведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъщественият контрол, касационната инстанция намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на актосъставителя и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Възраженията на касатора са неоснователни.

В случая, преценка за съставомерността на деянието по чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, във вр. с чл. 59б, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. е извършена от въззивният съд като същата се споделя от настоящия касационен състав. Действително, нарушенията така, както са описани в АУАН и в НП, са установени и не се оспорват от касатора, като липсват нарушения на процесуалните права в хода на адм. – наказателното производство. Основното възражение на касатора е свързано с нарушение на преклузивния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, допуснато от адм. – наказващия орган. Настоящият състав на съда изцяло споделя съображенията, изложени от въззивния съд като приема възражението за неоснователно. Правилно е прието, че АУАН е съставен едва след събиране на всички относими по случая доказателства и нарушенията следва да се считат за установени към датата на съставянето му – 27.09.2019 г. като липсват категорични данни в обратен смисъл. Това, че отделни факти и обстоятелства са били установени на по-ранна дата не сочи на установяване в пълен обем на относимите факти и обстоятелства. Правилни са изложените в решението съображения за точно и правилно квалифициране на деянието по посочения състав на адм. нарушение. Възраженията за нарушено право на защита са напълно неоснователни, с оглед на изложеното. Споделят се и съображенията, относно налагане на санкциите към минималния, предвиден размер от 500 лева, с оглед степента на обществена опасност на нарушението и липсата на възможност за изменението й.

Въззивното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

На касатора следва да се възложат разноски за юриск. възнаграждение, с оглед изхода на спора, към минималния размер от 100 лева и на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от НЗПП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 115375/09.06.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 11-и състав, по НАХД № 1878/2020 г. по описа на съда;

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на Национална агенция за приходите, [населено място], сума в размер на 100 /сто/ лева, юриск. възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.